

Ewangelista

Gazeta Parafii p.w. Św. Łukasza Ewangelisty w Poznaniu

Numer 4 (276) Wielkanoc 2013

EWANGELIA NA NIEDZIELĘ PALMOWĄ

Kamienie wołać będą

Jezus ruszył na przedzie, zdążając do Jerozolimy.

Gdy przyszedł w pobliże Betfage i Be-

tanii, do góry zwanej Oliwną, wysłał dwóch spośród uczniów, mówiąc: «Idźcie do wsi, która jest naprzeciwko, a wchodząc do niej, znajdziecie ośłę uwiązane, którego nikt jeszcze nie dosiadł. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj. A gdyby was kto pytał, dlaczego odwiązujecie, tak powiecie: „Pan go potrzebuje”».

Wysłani poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział. A gdy odwiązywali ośłę, zapytali ich jego właściciele: «Czemu odwiązujecie ośłę?».

Odpowiedzieli: «Pan go potrzebuje».

I przyprowadzili je do Jezusa, a zarzucawszy na nie swe płaszcze, wsadzili na nie Jezusa. Gdy jechał, ślali swe płaszcze na drodze. Zbliżał się już do zbocza Góry Oliwnej, kiedy całe mnóstwo uczniów poczęło wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli. I wołali głośno:

«Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie. Pokój w niebie i chwała na wysokościach».

Lecz niektórzy faryzeusze spośród tłumu rzekli do Niego: «Nauczycielu, zabron tego swoim uczniom».

Odrzekł: «Powiadam wam, jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą».

Lk 19, 28-40

EWANGELIA NA NIEDZIELĘ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Ujrzał i uwierzył

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus miłował, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».

Wszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące

plótna, jednakże nie wszedł do środka.

Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące plótna oraz chustkę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z plótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

J 20, 1-9

Drodzy Czytelnicy!

Życzymy błogosławionych Świąt Wielkanocnych, by radość wielkanocnego poranka trwała w nas, rodząc nadzieję i siły do wyznawania WIARY każdego dnia! By Zmartwychwstały rozjaśnił mroki naszej duszy, dając nam nowe życie w Nim.

Redakcja

Odkupieni przez krew Jego krzyża

Wielki Tydzień i Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego upamięniają wydarzenia zbawcze stojące w centrum wiary chrześcijańskiej. Stanowią one zwieńczenie całej historii zbawienia - historii miłości Boga do człowieka. Rozegrane raz w konkretnym momencie dziejowym, jednocześnie rozgrywają się niejako w sposób ciągły, nieustannie od nowa w jednostkowej historii życia każdego człowieka i we wspólnocie Kościoła.

Drzewo grzechu i drzewo odkupienia

Męka, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa są kulminacją Bożego planu zbawienia, ale przygotowanie do wydarzeń wielkanocnych Bóg rozpoczął o wiele wcześniej, przez wieki prowadząc człowieka do pełni objawienia. Historia zbawienia sięga momentu grzechu pierwszych ludzi. Drzewo krzyża Chrystusowego wynika z rajskiego drzewa wiadomości dobrego i złego. Grzech - owoc drzewa z raju i odkupienie - owoc drzewa krzyża stanowią pewną symetrię. Krzyż jest ręką miłosiernego Boga wyciągniętą do upadającego człowieka.

Bóg stworzył człowieka, obdarzając go w miłości Bożym tchnieniem - duchem Bożym. Pierwotna jedność człowieka z Bogiem była źródłem życia w duchu Bożym. Człowiek został też w miłości obdarzony przez Boga wolnością, a wolność ta stała się przyczyną jego dramatu. Relacja człowieka do Boga wynika bowiem nie z niewolniczego poddania i podporządkowania, a z indywidualnej decyzji, podjętej w pełnej wolności wyboru - człowiek może więc wybrać także odrzucenie miłości Boga, odwrócić się od Niego. Grzech pierwszych ludzi to pycha: chcą wiedzy równej wiedzy Bożej, dają posłuch szatanowi wmawiającemu im, że

wiedzę tę Bóg przed nimi zakrył w obawie o swoją potęgę i pozycję. Grzech pierwszych ludzi jest czynem przeciw zaufaniu i pełnemu zawierzeniu Bogu. Akt ten łamie pierwotną jedność człowieka z Bogiem. Zerwanie jedności powoduje utratę pełni ducha i życia Bożego - a w konsekwencji śmierć człowieka.

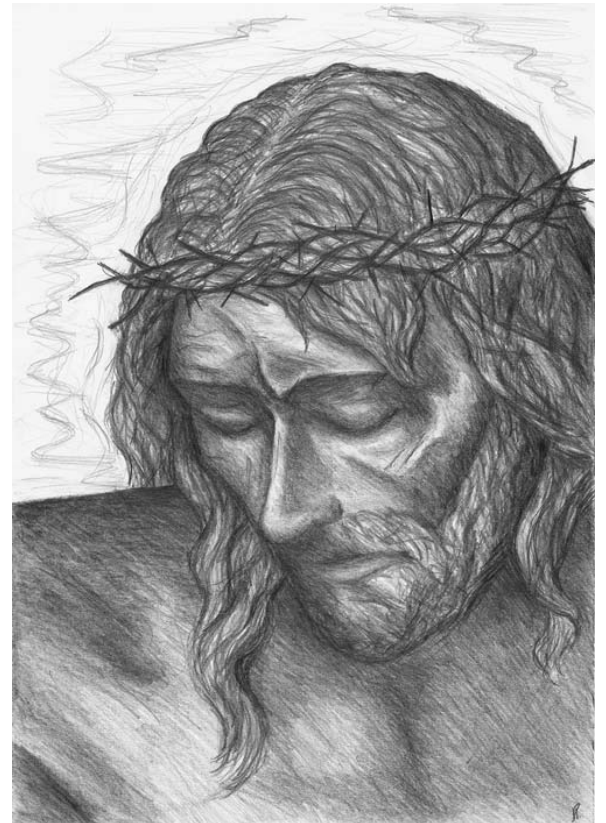
Symbolicznym zerwaniem pierwotnej głębokiej więzi człowieka z Bogiem jest wypędzenie z raju. Jednak już w tym samym momencie Bóg zaczyna w swej miłości człowieka szukać i przyzywać do siebie. Od tego momentu też w człowieku tkwi tęsknota za Bogiem, zakrytym teraz przed ludzkimi oczami. O ile jednak człowiek szuka Boga niejako po omacku, to Bóg, mając jasny plan zbawienia i przywrócenia zerwanej jedności, prowadzi człowieka konsekwentnie do pełni objawienia.

Syn ofiarowany

Pierwszym ważnym momentem jest powołanie Abrahama, którego Bóg wybiera na protoplastę ludu Bożego - jego potomkowie staną się narodem będącym szczególną własnością Boga. W tym narodzie Bóg będzie stopniowo objawiał się człowiekowi. Ofiara z upragnionego syna, Izaaka, jakiej Bóg żąda od Abrahama, jest zapowiedzią innej, późniejszej ofiary. Bóg powstrzymuje rękę Abrahama: Izaak nie zginął - ofiara z Syna zostanie złożona dopiero przez samego Boga. Syn-Izaak został zastąpiony barankiem ofiarnym; Syn-Jezus Chrystus stanie się barankiem ofiarnym.

Pierwsza Pascha i Przymierze

Wyprowadzenie Narodu Wybranego z niewoli egipskiej staje się w dziejach zbawienia figurą wyprowadzenia człowieka z niewoli grzechu i śmierci,

w którą popadł zrywając jedność z Bogiem. Pierwsza Pascha - przejście przez Egipt karzącego Anioła Pana i ocalająca krew baranka paschalnego są zapowiedzią drugiej Paschy - przejścia ze śmierci do życia i ocalającej ofiary krwi Baranka-Chrystusa. Bóg wyprowadza swój lud z niewoli egipskiej i zawiera z nim Przymierze, nadając mu Prawo. Starotestamentowa relacja człowieka z Bogiem oparta jest na Przymierzu i Prawie, i poprzez nie się realizuje. Bóg starotestamentowy, choć bliski Izraelowi jako obecny w jego dziejach, jawi się jednak też jako odległy i niedostępny, przejmujący grozą w swej wszechmo-

cy, majestacie i potędze. Bóg mieszka pośród swego ludu - przebywa w świątyni jerozolimskiej, ale miejsce Jego przebywania, Święte Świętych, pozostaje zakryte - nie tylko przed oczami pozostających poza Przymierzem pogan, ale także przed samym Izraelem. Dostęp do Boga człowiek starotestamentowy ma poprzez wypełnianie Prawa, ludzka słabość skazuje go jednak na niepowodzenie, bo nie jest w stanie sam o własnych siłach wypełnić wszystkich jego wymogów. Izrael nie zawsze chce też trwać przy Bogu - jego dzieje to dzieje wiarołomstwa i nieustannych odstępstw ludu od Bożego Prawa. Prorocy piętnują niewierności, ostrzegają przed gniewem Bożym, nawołują do nawrócenia i pokuty. Zapowiadają też prawo doskonalsze, zbawienie i odnowę Przymierza. Nowe Przymierze i nowe Prawo oparte będą na miłości, zostaną wypisane nie na kamiennych tablicach, a w sercach ludzkich. Ofiary przebłagalne starego Prawa składane za grzechy nie mogą odkupić win - są ofiarami zastępczymi i niedoskonałymi do czasu ofiary Chrystusa - doskonalej i ostatecznej.

Nowe Przymierze

Stare Przymierze i pierwsza Pascha to wyjście z niewoli egipskiej i ocalająca przed karzącym Egipcie Aniołem Śmierci krew baranka oraz krew zwierząt ofiarnych, którą Mojżesz pokropił lud na znak przymierza zawartego przez Boga z Izraelem (Wj 12; Wj 24). Nowe Przymierze musi być zawarte tak samo - ma zastąpić stare, zostaje też przypieczętowane w dniu, w którym obchodzi się pamiątkę pierwszego przymierza. Nowa Pascha to wyj-

ście z niewoli grzechu, przejście przez śmierć do życia i ocalająca krew Chrystusa-Baranka złożonego w ofierze.

Wieczernik

Ta ofiara dokonuje się w sposób mistyczny, w czasie absolutnym, już podczas Ostatniej Wieczery, w momencie ustanowienia Eucharystii. "To jest Ciało moje za was wydane. To jest Krew moja, wylana na odpuszczenie grzechów"; Chrystus ofiarowuje siebie - Baranka, tak jak ofiarowywany jest baranek, w momencie, w którym w świątyni zabija się baranka paschalnego. Ostatnia Wieczera uosabia Mękę i Śmierć Chrystusa - odtąd każda ofiara Mszy świętej uosabia Mękę i Śmierć Chrystusa.

Ogród Oliwny

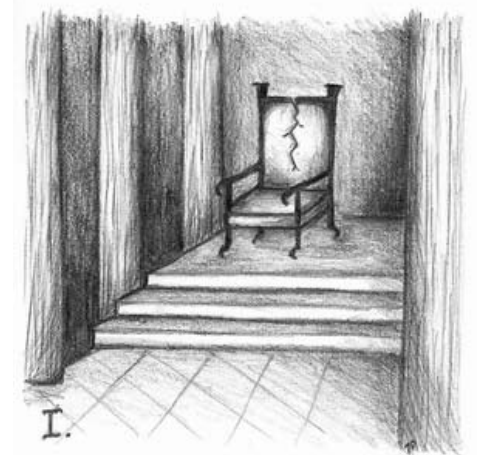
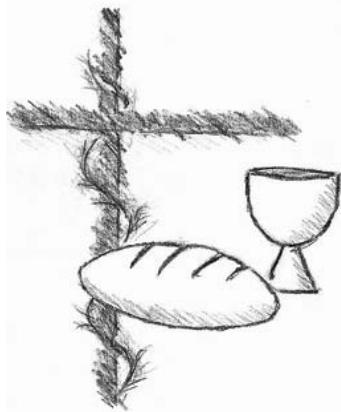
W Ogrodzie Oliwnym, po godzinie konania Chrystusa-Człowieka, jedno słowo odsłania w Nim Boga: gdy strażnicy z kohorty mówią, że "szukają Jezusa z Nazaretu", Chrystus odpowiada: "Ja jestem". Siepacze "cofnęli się i upadli na ziemię", powaleni majestatem Chrystusa, nazywającego się imieniem, którym Bóg nazwał sam siebie (J 18,4-6). "Ja jestem", "JESTEM, KTÓRY JESTEM" - najwyższe objawienie się Boga. Objawienie się Chrystusa w Ogrodzie Oliwnym na progu Nowego Przymierza jest echem objawienia się Boga Mojżeszowi w krzewie gorejącym na progu Starego Przymierza.

Ewangelia według św. Marka ukazuje nam pewną scenę tuż po aresztowaniu Jezusa: oto idzie za Nim "młodzieniec odziany prześcieradłem na gołym ciele". Gdy strażnicy chcieli go schwycić "zostawił prześcieradło i nago uciekł od nich" (Mk 14,51-52). Młodzieńcem był prawdopodobnie Ewangelista

sta Marek, ale w obrazie tym można odczytać też symboliczne nawiązanie do rajskiego ogrodu, gdzie w pierwotnej jedności nagość oznaczała czystość i niewinność. Ogród Oliwny o świcie nowego stworzenia jest wspomnieniem ogrodu rajskiego. Ulotna wizja raj utraconego zapowiada raj odzyskany - śmierć Chrystusa ponownie otwiera człowiekowi drzwi raj.

Ofiara

Sąd przed starszyzną i Piłatem nie jest w zasadzie sądem - jest skazaniem ofiary na zabicie. Nad barankiem ofiarnym nie sprawuje się sądu - wybiera się go ze stada i zabija. Piłat umywa ręce, a Żydzi krzyczą: "krew Jego na nas i na dzieci nasze". Klątwa, bo przekleństwo krwi niesłusznie rozlanej spada z pokolenia na pokolenie na winnych jej rozlewu? Nie do końca, nie w tym przypadku. Bo krew przelana na krzyżu była odkupiającą krwią Chrystusa. Spadając na lud Izraela wyzwala go. A spada nie tylko na lud Izraela, ale na całą ludzkość; konsekwencje śmierci ofiarnej Chrystusa dotyczą ludu Bożego: Izraela - ludu Bożego Starego Testamentu i ludu Bożego Nowego Testamentu, czyli całej wspólnoty ludzkiej. Okrzyk tłumu jest konieczny - zabicie ofiary jest możliwe, gdy cała grupa przyjmuje odpowiedzialność za jej śmierć (gdyby chodziło o pojedynczych ludzi, byłoby to morderstwo, nie złożenie ofiary), bo wspólnie też korzysta

zej nadprzyrodzonych skutków. Dzięki temu okrzykowi dopełnia się ofiarny rytuał.

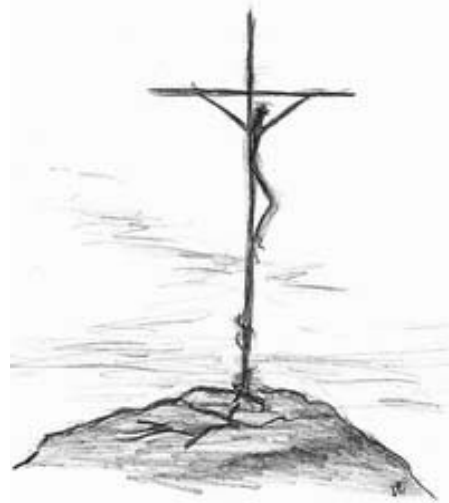
Śmierć Chrystusa jest realizacją gestu Abrahama wznoszącego nóż nad Izaakiem. Ofiara zostaje złożona dopiero teraz - nie syn Abrahama, a Syn Boga ma umrzeć z woli Boga. To Bóg sam siebie składa w ofierze.

Krew Nowego Przymierza

Drzewo krzyża wieńczy historię zbawienia, rozpoczętą na drzewie w raju. Pod krzyżem Chrystusa - nowego Adama, stoi Maryja - nowa Ewa; pośredniczka zbawienia musiała być obecna pod drzewem krzyża, tak jak Ewa obecna była pod drzewem w raju.

Ziemię okryła ciemność - Bóg umiera na krzyżu. W chwili śmierci Chrystusa ziemia drży i pękają skały - symbole niewzruszoności i stałości musiały się poruszyć w momencie, który jest zarazem końcem i początkiem świata. Otwierają się groby jako zapowiedź zmartwychwstania Chrystusa, a w Nim całej ludzkości. I najwymowniejszy chyba obraz: rozdziera się na dwoje zasłona Przybytku - zakrywała to, co święte; teraz, gdy Boże objawienie się dopełnia, nie musi już niczego kryć, staje się to jawne dla wszystkich, nie jest już zastrzeżone tylko dla niektórych. Stare Przymierze, zawarte przez Boga z Izraelem, zostaje zastąpione przez Nowe, które Bóg przez krew swego Syna zawiera z wszystkimi ludźmi. Św. Paweł

napisze do pogan: "w owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach obietnicy, nie mający nadziei ani Boga na tym świecie. Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części [ludzkości] uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele pozbawił

On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. A przy-

szedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca. A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga" (Ef 2,12-19).

Śmierć Chrystusa na krzyżu tworzy nową, zjednoczoną ludzkość, usuwa też to, co dzieli grzesznych ludzi od Boga. Odkupieńcza ofiara jest ofiarą pojednania. "[Bóg] uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów. On jest obrazem Boga niewidzialnego - Pierworodnym wobec każdego stworzenia, bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, czy Trony, czy Pano- wania, czy Zwierzchności, czy Władze. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie. I On jest Głową Ciała - Kościoła. On jest Początkiem, Pierworodnym spośród umarłych, aby sam zyskał pierwszeństwo we wszystkim. Zechciał bowiem [Bóg], aby w Nim zamieszkała cała Pełnia, i aby przez Niego znów pojednać wszystko z sobą: przez Niego - i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża" (Kol 1,13-20).

mp

SŁOWNICZEK RELIGIOZNAWCZY

Getsemani (od aramejskich słów gat - prasa, tłocznia i szemen - oliwa), Ogród Oliwny, Ogrójec, ogród u stóp Góry Oliwnej w Jerozolimie, w którym Jezus przebywał wraz z uczniami w noc przed aresztowaniem; tu modlił się, przeżywając twogę konania i został pojmany. Dziś w tym miejscu istnieje ogród z siedmioma starymi drzewami oliwnymi; w jego pobliżu znajduje się kościół Wszystkich Narodów.

Wigilia Paschalna - noc z Wielkiej Soboty na Niedzielę Zmartwychwstania, uroczyste czuwanie w oczekiwaniu na Zmartwychwstanie Chrystusa. Po zmroku odprawiana jest liturgia ognia i wody, wieńcząca obchody Triduum Paschalnego. Jest to tradycyjny czas udzielania chrztu katechumenom.

Jorge Mario Bergoglio SJ - papież Franciszek

13 marca 2013 r., drugiego dnia konklawe, w piątym głosowaniu, na Stolicę Piotrową wybrany został argentyński kardynał Jorge Mario Bergoglio. Tradycyjny biały dym nad Kaplicą Sykstyńską, obwieszczający światu wybór nowej głowy Kościoła, pojawił się o godz. 19.06. Godzinę później nowy Ojciec Święty, 266. papież Kościoła katolickiego, stanął w oknie Bazyliki św. Piotra. Przyjął imię Franciszek.

Papież Franciszek jest pierwszym jezuitą na Tronie Piotrowym, a zarazem pierwszym od ponad półtora stulecia papieżem-zakonnikiem (poprzednim był w latach 1831-1846 Grzegorz XVI z zakonu kamedułów). Jest też pierwszym papieżem z kontynentu amerykańskiego.

Jorge Mario Bergoglio urodził się 17 grudnia 1936 r. w Buenos Aires, jako jeden z pięciorga dzieci włoskich imigrantów Mario i Reginy Bergoglio. Ma dwie siostry i dwóch braci. Jego ojciec był pracownikiem kolei.

Studia i droga kapłańska

Jorge Bergoglio studiował chemię; po otrzymaniu dyplomu wstąpił do zakonu jezuitów (11 marca 1958 r.) i kontynuował naukę na kierunkach humanistycznych. W Colegio del Salvador w Buenos Aires studiował teologię, w Colegio Maximo San José w San Miguel koło Buenos Aires filozofię, a w Colegio de la Inmaculada w Santa Fe psychologię i literaturę.

Nowicjat odbywał w Chile. 13 grudnia 1969 r. przyjął święcenia kapłańskie, a cztery lata później, po dalszych studiach w Hiszpanii, 22 kwietnia 1973 r., złożył śluby wieczyste. Po powro-

cie do Argentyny był mistrzem nowicjatu w Villa Barilari, profesorem Wydziału Teologii w Colegio Maximo San Jose w San Miguel i kilkakrotnie rektorem tej uczelni, członkiem konsulty prowincji zakonnej San Miguel, a w latach 1973-1979 prowincjałem jezuitów w Argentynie. Pełnił funkcję dyrektora duchownego Colegio del Salvador w Cordobie. W tym okresie wyjeżdżał również na dłuższe lub krótsze pobyty do Niemiec, gdzie w 1985 r. obronił tytuł doktora teologii. Jest autorem licznych publikacji.

Biskup i kardynał

W 1992 r. Jorge Bergoglio otrzymał sakrę biskupią i został przez Jana Pawła II mianowany biskupem pomocniczym Buenos Aires. W czerwcu 1997 r. papież mianował go arcybiskupem-metropolitą Buenos Aires. Jorge Bergo-

glio pełnił też funkcje Wielkiego Kancelarza Katolickiego Uniwersytetu Argentyny oraz wiceprzewodniczącego Konferencji Episkopatu Argentyny. Brał udział w sesjach Światowego Synodu Biskupów w Watykanie, w tym w se-

sjii specjalnej poświęconej Kościołowi w Ameryce w listopadzie i grudniu 1997 r.

Jan Paweł II kreował go kardynałem 21 lutego 2001 r. Kardynał Bergoglio był w Kurii Rzymskiej członkiem Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Kongregacji ds. Duchowieństwa, Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, Papieskiej Rady ds. Rodziny i Papieskiej Komisji ds. Ameryki Łacińskiej.

Podczas konklawe w kwietniu 2005 r. kardynał Bergoglio był wymieniany w gronie *papabile*, potencjalnych faworytów do następstwa po zmarłym Janie Pawle II.

Nowy biskup Rzymu od dawna cieszył się sympatią wiernych. Znany jest ze skromnego i prostego życia: latami sam sobie gotował, a gdy został ar-

cybiskupem, zrezygnował z arcybiskupiego pałacu i limuzyny z szoferem i nadal mieszkał w skromnym mieszkaniu, a po mieście poruszał się komunikacją miejską. Prywatnie jest fanem piłki nożnej (kibicuje drużynie Club

Atlético San Lorenzo de Almagro).

Poglądy teologiczne i społeczne

Papież Franciszek wywodzi się ze szkoły duchowości jezuickiej. Jako teolog wcześniej odzegnał się od teologii wyzwolenia, popularnego w II poł. XX w. zwłaszcza w Ameryce Łacińskiej kontrowersyjnego ruchu teologicznego, łączącego teologię chrześcijańską z lewicowym aktywizmem politycznym i sympatyzującego z marksizmem. Wyrażał jednak poparcie dla programów na rzecz rozwoju społecznego i publicznie krytykował politykę wolnorynkową, prowadzącą do niesprawiedliwości społecznych. W swoich kazaniach kładł nacisk na współczucie wobec ubogich, podkreślał jednak znaczenie świętości i duchowości, uznając, że przemiana serc ludzi bogatych przyniesie więcej pozytywnych skutków dla biednych niż same działania polityczne. W swoich pismach Kościół przestrzegał jako wspólnotę wszystkich

wiernych, której kapłani i hierarchowie są jedynie częścią.

Ważnym tematem nauczania kardynała Bergoglio jest miłosierdzie Chrystusa.

Początek pontyfikatu

Wyborem imienia papież Franciszek

nawiązał do św. Franciszka - Biedaczyny z Asyżu. Imię to, symbolizujące ubóstwo, pokorę, prostotę i odbudowę Kościoła, może wskazywać kierunek, jaki pragnie obrać nowy papież, z akcentem położonym na wiarę jako osobistą relację człowieka z Bogiem, otwarcie Kościoła i jego wyjście do świata, zwłaszcza do ludzi bied-

nych i wykluczonych, dążenie w stronę Kościoła pokornego i ubogiego.

W swoim pierwszym wstąpieniu na balkon Bazyliki św. Piotra papież Franciszek przywitał się z wiernymi bardzo zwyczajnymi słowami "dobry wieczór". Następnie modlił się wraz z zebranymi za swego poprzednika, papieża-emeryta Benedykta XVI, mówiąc o potrzebie braterstwa między ludźmi. Przed błogosławieństwem "Urbi et orbi" Franciszek zwrócił się do wiernych: "Zanim udzielę wam błogosławieństwa, wy pomódlcie się za mnie".

Mszę św. inaugurującą pontyfikat papież Franciszek odprawił na Placu św. Piotra 19 marca, w uroczystość św. Józefa - patrona Kościoła powszechnego.

red.

Co powiedział już nam papież Franciszek

„Bóg nigdy nie zmęczy się tym, by nam przebaczać. Problem w tym, że to nas męczy proszenie Go o przebaczenie.”

„Nasze życie jest wędrówką. Nie jest dobrze zatrzymywać się w drodze. Trzeba więc zawsze iść do przodu. Musimy zawsze wędrować w obecności Pana, w świetle Pana.”

„Budować Kościół. (...) lecz my mówimy o żywych kamieniach, kamieniach namaszczonych przez Ducha Świętego. Budowa Kościoła, Chrystusowej Oblubienicy, którego kamieniem węgielnym jest sam Pan. W każdym momencie życia - budujmy!”

„(...) jeżeli nie będziemy wyznawać Jezusa Chrystusa, naszym działaniem nie osiągniemy nic dobrego. Staniemy się żalną organizacją pozarządową, lecz nie Kościołem, nie Oblubienicą Chrystusa. (...) Kiedy nie wyznajemy Jezusa Chrystusa, to wyznajemy doczesność diabła, doczesność szatana.”

„Kiedy idziemy bez krzyża, gdy budujemy bez krzyża i kiedy wyznajemy Chrystusa bez krzyża, nie jesteśmy uczniami Pana: jesteśmy ludźmi doczesnymi, jesteśmy biskupami, kapłanami, kardynałami, papieżami, ale nie uczniami Pana.”

Pontyfikat Benedykta XVI w liczbach

Zgodnie z zapowiedzią, przypominamy dziś w „Ewangelistcie” zarys pontyfikatu papieża Benedykta XVI.

Pontyfikat papieża Benedykta XVI trwał od 19 kwietnia 2005 do 28 lutego 2013 (7 lat i 10 miesięcy).

Podróże apostolskie

Benedykt XVI odbył 24 podróże apostolskie, podczas których odwiedził 25 krajów (3 razy Niemcy i Hiszpania; po razie: Polska, Turcja, Brazylia, Austria, USA, Australia, Francja, Kamerun, Angola, Jordania, Izrael, Palestyna, Czechy, Malta, Portugalia, Cypr, Anglia, Szkocja, Chorwacja, Benin, Meksyk, Kuba, Liban).

Odbył też 33 pielgrzymki duszpasterskie na terenie Włoch.

Publikacje

Papież jest autorem w sumie ponad 60 publikacji z dziedziny teologii i dogmatyki (jako Joseph Ratzinger i jako Benedykt XVI). Jako papież opublikował też trzy książki: "Boża rewolucja" (2006), "Jezus z Nazaretu" (tom I - 16 kwietnia 2007, tom II - 2011, tom III - 2012) i "Światłość świata" (2011, wywiad Petera Seewalda).

Dokumenty papieskie:

Benedykt XVI wydał następujące dokumenty papieskie:

Encykliki:

25 stycznia 2006: "Deus caritas est" (Bóg jest miłością)

30 listopada 2007: "Spe salvi" (W nadziei zbawieni)

29 czerwca 2009: "Caritas in veritate" (Miłość w prawdzie)

Adhortacje apostolskie:

22 lutego 2007: Sacramentum Caritatis (Sakrament miłości)

30 września 2010: Verbum Domini (Słowo Pańskie)

19 listopada 2011: Africae Munus (Zadanie Afryki)

14 września 2012: Ecclesia in Medio Oriente (Kościół na Bliskim Wschodzie)

Motu propria: 17

Konstytucje apostolskie: 6

Kanonizacje i beatyfikacje

Benedykt XVI osobiście przewodniczył 11 obrzędom kanonizacji, podczas których ogłosił świętymi 45 osób (19 kobiet i 26 mężczyzn z 20 krajów). W gronie tym jest 5 Polaków: Józef Bilczew-

ski, Stanisław Sołtys (Kazimierczyk), Szymon z Lipnicy, Zygmunt Szczęsny Feliński i Zygmunt Gorazdowski.

Beatyfikował 870 błogosławionych z 27 krajów (10 osób z Polski); dwóm ceremoniom przewodniczył osobiście: beatyfikacji bł. Jana Henryka Newmana -

19 września 2010 w Birmingham i Jana Pawła II - 1 V 2011 w Watykanie. W przypadku beatyfikacji Jana Pawła II Benedykt XVI 13 maja 2005 r. udzielił dyspensy od pięcioletniego okresu oczekiwania wymaganego od momentu śmierci Sługi Bożego do rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego.

Biskupi i kardynałowie

Benedykt XVI mianował 1335 biskupów (24 członków episkopatu Polski, a także 21 hierarchów polskiego pochodzenia mianowanych dla Kościoła w innych krajach). Dokonał 90 kreacji kardynalskich (w tym gronie jest 3 Polaków - kardynałowie: Stanisław Dziwisz z Krakowa, Stanisław Ryłko z Kurii Rzymskiej i Kazimierz Nycz z Warszawy).

Duszpasterstwo

Papież zwołał 5 zgromadzeń Synodu Biskupów. Ogłosił kilka inicjatyw duszpasterskich: Rok św. Pawła (28 czerwca 2008 - 29 czerwca 2009), Rok Kapłański (19 czerwca 2009 - 11 czerwca 2010) i trwający obecnie - od 11 października 2012 do 24 listopada br. - Rok Wiary. Ponadto 27 października 2011 odbył się w Asyżu Dzień Refleksji, Dialogu i Modlitwy o Pokój i Sprawiedliwość na Świecie pod hasłem "Pielgrzymi Prawdy, Pielgrzymi Pokoju".

W śródowych audiencjach generalnych i innych spotkaniach z wiernymi (niedziel-

na modlitwa Anioł Pański, uroczyste liturgie świąteczne itp.) wzięło udział łącznie ponad 20 milionów ludzi z całego świata.

Mysł teologiczna

Prace i publikacje Josepha Ratzingera (jako kardynała i jako papieża) dotyczą szeroko rozumianej teologii dogmatycznej i fundamentalnej. Podkreśla konieczność dialogu między filozofią a teologią. W dotychczasowej twórczości podejmował temat tajemnicy Kościoła, osoby Jezusa Chrystusa, ekumenizmu, teologii i duchowości sakramentu kapłaństwa. Głównym motywem przewodnim jest rozumienie wiary. Papieska teologia koncentruje się wokół pojmowania Boga jako Miłości (trzy ważne dokumenty papieskie mają w tytule słowo "miłość" - łac. caritas: encyklika o miłości Bożej: "Deus caritas est"; adhortacja o Eucharystii: "Sacramentum caritatis" oraz encyklika o katolickiej nauce społecznej, o rozwoju ludzkim w miłości i prawdzie: "Caritas in veritate". Miłość jest dla Benedykta XVI kluczem do zrozumienia chrześcijańskiego misterium.

Wiele rozpraw Josepha Ratzingera poświęconych jest aktualnej kondycji chrześcijaństwa na świecie, opisowi wiary w kontekście jej aktualnych zagrożeń i perspektyw rozwoju. Za niepokojące uznaje zwłaszcza częściowe lub całkowite kwestionowanie konkretnych treści doktrynalnych, teorie relatywizujące znaczenie jedyności i powszechności zbawczej Chrystusa oraz Kościoła, rozpowszechniające się błędy w zakresie wiary w poszczególne Osoby Trójcy Świętej. Zwraća uwagę, że współczesny człowiek przyjmuje często tylko to, co nie kłóci się z materialistyczną wizją świata. Wszystko to skutkuje stopniową utratą wiary w życie wieczne oraz w możliwość potępienia.

Równie negatywne skutki ma kwestionowanie zasad moralności chrześcijańskiej, szczególnie odrzucenie tzw. prawa naturalnego, Dekalogu i współczesnego nauczania kościelnego (etyki życia). Brak świadectwa, niewłaściwe metody i zachwiane proporcje w procesie przekazu wiary, błędnie pojmowana czy celebrowana liturgia sprawiają zdaniem Benedykta XVI, że wiara dla dzisiejszego człowieka bywa niezrozumiała.

skiej, szczególnie odrzucenie tzw. prawa naturalnego, Dekalogu i współczesnego nauczania kościelnego (etyki życia). Brak świadectwa, niewłaściwe metody i zachwiane proporcje w procesie przekazu wiary, błędnie pojmowana czy celebrowana liturgia sprawiają zdaniem Benedykta XVI, że wiara dla dzisiejszego człowieka bywa niezrozumiała.

Zwykła - NIE-zwykła tradycja

red.

W naszym kraju mamy wiele sposobów na tworzenie pisaneł. W każdym regionie może to wyglądać trochę inaczej. Jedne są z wydmuszek, drugie z jaj gotowanych na twardo. Wszystko zależy od ich przeznaczenia.

Aby wykonać wydmuszkę jajko opróżniamy z zawartości tj. z białka i żółtka, wydmuchując je przez wcześniej zrobione dwie dziurki w skorupce, znajdujące się naprzeciw siebie. Do ozdobienia wydmuszek możemy użyć różnorodnych materiałów - możliwościami są tu większe niż w przypadku jaj, które będziemy spożywać w wielkanocny poranek.

Pierwszym sposobem jest oklejenie skorupki kolorowymi tasiemkami, koralikami bądź ziarnami czy drobnym makaronem. Po przyklejeniu naturalnych składników całość pokrywamy farbą. Po wyschnięciu nabieramy na pędzelek inny kolor roztworu - najlepiej złoty lub srebrny i lekko muskamy chropowatą już powierzchnię.

Naszą drugą opcją jest pokrywanie płaszczyzny jajka farbą. Całość zamaczamy w barwniku w celu uzyskania

jednolitego koloru. Następnie wycinamy stempel z ziemniaka lub gumki do mazania. Zamoczonym w farbie stemplem ozdabiamy powierzchnię naszego jajka.

Możemy także pomalować jajko na perłowy kolor przy użyciu gąbeczki/puszczy. Wtedy uzyskamy zjawiskowy efekt.

Metoda batikowa to malowanie pisanki za pomocą rozgrzanego wosku. Możemy użyć do tego wykałaczki lub in-

nego cienkiego przedmiotu. Po wyschnięciu parafiny jajko zanurzamy w tęczowym barwniku.

Prostymi metodami są takie czynności, jak pokrycie jajka kolorowym woskiem, plasteliną, pomalowanie barwnymi pisakami, „ubranie” go w gotową już koszulkę, jaką kupimy w każdym sklepie.

Ostatnim powszechnie znanym sposobem jest wydrapanie w skorupce wzo-

rów, np. za pomocą ostrej końcówki noża.

To tylko kilka pomysłów na przystrojenie naszego wielkanocnego stołu czy zawartości święconki w Wielką Sobotę. Artykuł ten ma być inspiracją dla naszej kreatywności, ale nie zapominajmy, że nie to, co widoczne, jest najważniejsze w ciągu tych czterech dni.

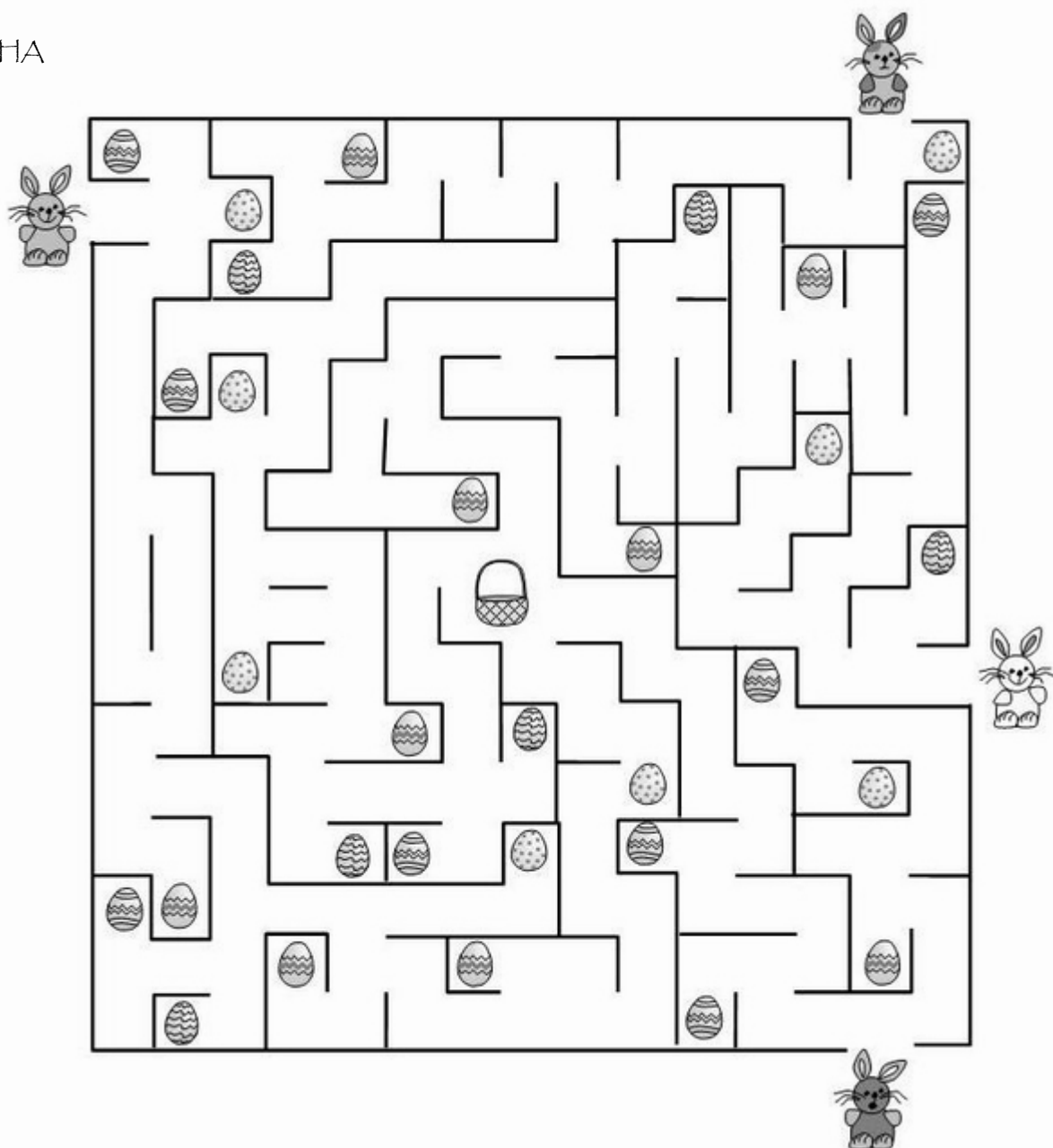
Alicja Kozajda, Martyna Kalemba

KĄCIK MALUCHA

Zajaczki

Czy wszystkie zajaczki dojdą do wielkanocnego koszyczka?

Który z zajaczków, wędrując labiryntem, zbierze najwięcej pisanek? (każdy zajaczek powinien starać się odszukać wszystkie pisanki ukryte na jego dróżce, ale jeśli dojdzie do koszyczka, nie może prze-c h o d z i ć w inne części labiryntu - na dróżki innych zajaczków).
Miłej zabawy!

Z ŻYCIA PARAFII

Ks. postulator

15 lutego Arcybiskup Metropolita Poznański Stanisław Gądecki mianował ks. dr. Wojciecha Muellera, wikariusza naszej parafii, postulatorem w procesie beatyfikacyjnym Sługi Bożego ks. Aleksandra Woźnego. Postulator to osoba odpowiedzialna za przygotowanie i prowadzenie procesu beatyfikacyjnego. Do jego głównych zadań należy zebranie informacji o życiu Sługi Bożego i opinii o jego świętości. Postulatora ustanawia biskup ordynariusz, przydzielając mu na podstawie prawa kanonicznego odpowiednie pełnomocnictwa.

Ks. Wojciech poznańskiemu kapłanowi i kandydatowi na ołtarze poświęcił swoją pracę doktorską pt. *Księdza Aleksandra Woźnego koncepcja dziecięctwa duchowego* (praca otrzymała Nagrodę Miasta Poznania za wyróżniające się prace magisterskie i doktorskie). Jest też autorem książki *Ks. Aleksander Woźny. Spojrzenie na wiarę*.

Księdzu Wojtkowi życzymy opieki Ducha Świętego na owocne realizowanie stojącego przed nim zadania!

red.

Kurs Nowe Życie

Masz dosyć życia bez wyraźnego celu? Pragniesz bliższej relacji z Bogiem, a nie potrafisz jej zbudować? A może Boga nigdy nie spotkałeś? Przyjdź!

Reaktywuj swoje życie!

Zapraszamy na kurs **NOWE ŻYCIE**, który odbędzie się w dniach **od 19 do 21 kwietnia** br. w naszej parafii (w salach parafialnych).

W czasie weekendu możesz uzyskać odpowiedzi na następujące pytania:

- Jaki sens ma moje życie?
- Jak można osiągnąć szczęście?
- Dlaczego nie doświadczam miłości Boga?
- Co zmartwychwstanie Jezusa oznacza dla mnie?
- Kim jest i jak działa Duch Święty?

Czekamy na Ciebie!

Kurs jest dochodzony (tzn. śpi się we własnych domach - nocleg nie jest zapewniony) i trwa od godziny **18:00 w piątek do 15:00 w niedzielę**.

Koszt kursu: 80 zł (w tym bezzwrotna zaliczka - 30 zł). W cenie kursu zawarte są trzy posiłki (obiad i kolacja w sobotę oraz obiad w niedzielę), a także kawa/herbata podczas przerw pomiędzy tematami.

Kurs prowadzony będzie przez **Szkołę Nowej Ewangelizacji (SNE)** podległą Arcybiskupowi Poznańskiemu. Dodatkowe informacje o SNE można znaleźć pod adresem:

<http://www.sne.poznan.pl>

Zapisy na kurs odbywają się poprzez stronę www.sne.poznan.pl lub (w przypadku braku dostępu do Internetu) pod numerem 661 035 286, a dodatkowe informacje można uzyskać pod adresem kursy@sne.poznan.pl

**ARCYBISKUP METROPOLITA
POZNAŃSKI**

Reverendo Domino
Sac. Adalberto MUELLER
Poznań

Ego infrascriptus Stanislaus Gądecki, Archiepiscopus Posnaniensis harum vigore litterarum, Te de cuius scientia et prudentia multiplice constat, Postulatorem seu Procuratorem in causa **Servi Dei Alexandri Woźny**, constituo ac deputo, ita ut nomine meo, apud quoscumque ecclesiasticos Auctoritates legitime agere valeas.

Ad hoc munus exercendum, praeter facultates e iure comuni emanantes, alias quoque Tibi concedo iuxta necessitates vel opportunitates praesertim potestatem unum vel plures Vice-Postulatores nominandi necnon temporalia bona ad causam pertinentia, iuxta Sanctae Sedis normas, administrandi sumptusque convenientes in favorem causae faciendi.

Haec libenter statuo, Tuae sedulitati ac prudentiae confisus.

Iesus Christus, Divinus Perfectionis Magister tuo labori benedicat.

Datum Posnaniae, die 15, mensis Februarii, AD 2013.
N. 779/2013

+ Stanislaus Gądecki
Archiepiscopus Posnaniensis

+ Ireneusz Dosz
Sac. Ireneusz Dosz
Cancellarius Curiae

ARCYBISKUP STANISŁAW GADECKI METROPOLITA POZNAŃSKI
61-109 Poznań, ul. Ostrow Tumski 1, tel. +48 61 851 28 40, fax +48 61 851 28 44

Wybrane opinie uczestników kursu:

"Ten kurs była dla mnie jak zaczerpnięcie powietrza przez nurka, który za długo przebywał w głębinach morskich. Pan Bóg ukoił moje rozkołatane serce i wprowadził do niego **SWÓJ POKÓJ**." (Krzysztof)

"Moje serce z kamienia, które raniło, niszczyło ludzi, myślę, że troszeczkę zmiękło. Dziękuję." (Jadwiga)

"To był mój pierwszy taki kurs. Wcześniej uczestniczyłam w rekolekcjach, ale ten kurs był totalną bombą. Tyle się dowiedziałam ciekawych rzeczy o Bogu, o mnie, o drugim człowieku, o Duchu Św. Polecam wszystkim, naprawdę warto!!!" (Monika)

Wielkanoc 2013

Spowiedź św. w Wielkim Tygodniu

poniedziałek - piątek: godz. 7.00 - 8.00 i 15.30 - 18.30

w środę dodatkowo: godz. 20.00 - 21.00

(w czwartek nie ma spowiedzi przed południem)

Triduum Paschalne

WIELKI CZWARTEK

godz. 19.00 - koncelebrowana Msza św. Wieczery Pańskiej; po Mszy adoracja w Ciemnicy do 22.00

WIELKI PIĄTEK

W tym dniu obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły.

godz. 7.00 - wystawienie Najświętszego Sakramentu w Ciemnicy

godz. 15.00 - Droga krzyżowa

godz. 19.00 - Liturgia Wielkiego Piątku, wystawienie Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim

godz. 21.00 - Gorzkie żale

po Gorzkich żalach czuwanie i całonocna adoracja

WIELKA SOBOTA

Zaleca się wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

godz. 9.00 - jutrznia

Święcenie potraw - od godz. 11.00 do 17.00 co pół godziny

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim - do godz. 20.30

Ewangelista, Gazeta Parafialna
Os. Rusa 59, 61-245 Poznań,
Parafia: tel. 061 8779781,
Biuro parafialne: 516 30 38 66
Wezwanie do chorego (ksiądz dyżurujący): 516 30 38 66

www.swlukaszpoznan.pl

Redaktor naczelny: Małgorzata Piechorowska (ewangelista.red@gmail.com)

Redakcja: Mikołaj Błajek, Zofia Janicka, Martyna Kalemba, Alicja Kozajda, Joanna Laskowska, Joanna Piechorowska, Anna Stachowiak, Michał Stankiewicz

Współpraca: Ks. Wojciech Mueller, kleryk Jarosław Czyżewski, kleryk Mateusz Kaźmierczak, Barbara Janicka

Wydawca: Parafia Św. Łukasza Ewangelisty; **Druk:** Drukarnia ul. Wiślana 51

Pieniądze zebrane z ofiar za gazetę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój czasopisma. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i redagowania tekstów.

Zapraszamy do współpracy!

rys. na okładce: Barbara Janicka

Liturgia Wigilii Paschalnej

sobota, godz. 21.00 - uroczysta Msza św. z procesją rezurekcyjną (przynosimy świece)

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Msze św. - godz. 7.30, 8.45, 10.00, 11.15, 12.15, 18.30

Poniedziałek Wielkanocny

Msze św. - godz. 7.30, 8.45, 10.00, 11.15, 12.15, 18.30

Drodzy Czytelnicy!

Świąteczny, grubszy numer Ewangelisty jest już jednocześnie numerem kwietniowym.

Kolejny „Ewangelista” ukaże się w maju...

...mamy nadzieję, że przyjdzie już wtedy

wreszcie prawdziwa wiosna...

- czego Wam i sobie życzymy :-)

Redakcja

